ఆరవ ప్రకరణం

దేవుని షరీయత్‌ను వదలి ఇతరత్రా చట్టాలను ఆశ్రయించటం

అల్లాహ్‌పై గల 'విశ్వాసం' కోరేదేమిటి? అంటే మనిషి ఆ నిజ దైవం ముందు బేషరతుగా లొంగిపోవాలి. పూర్తిగా ఆత్మ సమర్పణ చేసుకోవాలి. ఆయన విధించిన షరీయత్‌ను మనసారా శిరసావహించాలి. విశ్వాసాలలో, పరస్పర వ్యవహారాలలో ఎప్పుడు ఏ వివాదం తలెత్తినా, ఆస్తి తగాదాలు ఉన్నా, హత్య జరిగినా, హక్కులు కొల్లగొట్టబడినా, విభేదాలు పొడసూపినా – అల్లాహ్ గ్రంథం (ఖుర్‌ఆన్) మరియు ఆయన ప్రవక్త (ﷺ) విధానం వైపునకు మరలాలి. ఎందుకంటే అల్లాహ్‌యే అత్యుత్తమ న్యాయాధిపతి. కాబట్టి వివాదాల తీర్పు కొరకు ఆయన ధర్మాసనాన్నే ఆశ్రయించాలి. కాబట్టి ముస్లిం సముదాయానికి చెందిన అధికారులు, పెద్దలు న్యాయ నిర్ణయాలను దైవగ్రంథం, దైవప్రవక్త (ﷺ) విధానం ప్రకారం ప్రకటించాలి.

పరిపాలకుల నుద్దేశించి అల్లాహ్ ఇలా ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడు :

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (النساء:٥٨)

"ఎవరి అమానతులను వారికి అప్పగించండి. ప్రజల మధ్య తీర్పులు చేసేటప్పుడు న్యాయంగా తీర్పు చేయండి" అని అల్లాహ్ మిమ్మల్ని గట్టిగా ఆదేశిస్తున్నాడు." (అన్ నిసా : 58)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء:٥٩)

"ఓ విశ్వాసులారా! అల్లాహ్‌కు విధేయత చూపండి. ప్రవక్త (ﷺ)కు విధేయత చూపండి, ఇంకా మీలోని అధికారులకు కూడా. ఆపైన ఏ విషయంలోనయినా మీ మధ్య వివాదం తలెత్తితే దానిని అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త వైపు మరల్చండి – మీరు నిజంగా అల్లాహ్‌పై, అంతిమ దినంపై నమ్మకం ఉన్నవారైతే (మీరు ఇలా చేయటం అవశ్యం)! ఇదే మేలైన పద్ధతి. పరిణామం రీత్యా కూడా ఇదే అన్నిటి కంటే ఉత్తమమైనది." (అన్ నిసా : 59)

అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన షరీయత్ (శాసనాంగం)ను వదలిపెట్టి స్వీయ కల్పిత చట్టాల ప్రకారం తీర్పులు చేయిస్తే విశ్వాసం (ఈమాన్) మిగిలి ఉండదని దేవుడు చాలా స్పష్టంగా చెప్పాడు.

https://teluguislam.net

ఈ విధంగా సెలవీయబడింది :

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء:٦٠)

(ఓ ప్రవక్తా!) నీపై అవతరించిన దానినీ, నీకు పూర్వం వారిపై అవతరించిన దానినీ విశ్వసించామని అంటూనే తమ వ్యవహారాలను తీర్పు కొరకు దైవేతరుల (తాగూత్) వద్దకు తీసుకుపోగోరే వారిని నీవు చూడలేదా? మరి నిజానికి షైతాన్ (తాగూత్)ను తిరస్కరించమని వారికి (స్పష్టంగా) ఆదేశించటం జరిగింది. షైతానైతే వారిని మార్గం తప్పించి చాలా దూరంలో పడవేయాలని కోరుతున్నాడు. (అన్ నిసా : 60)

ఇదే విషయం ఈ విధంగా కూడా హెచ్చరించటం జరిగింది :

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء:٦٥)

కనుక (ఓ ప్రవక్తా!) నీ ప్రభువు తోడు! వారు తమ పరస్పర వివాదాలన్నింటిలోనూ నిన్ను తీర్పరిగా చేసుకోనంత వరకూ, తర్వాత నీవు వారి మధ్య చెప్పిన తీర్పు పట్ల వారు తమ మనసులలో ఎలాంటి సంకోచానికి, అసంతృప్తికి ఆస్కారం ఇవ్వకుండా, మనస్ఫూర్తిగా శిరసావహించనంత వరకూ–వారు విశ్వాసులు కాలేరు. (అన్ నిసా: 65)

పై సూక్తిలో అల్లాహ్ ప్రమాణం చేసి మరీ చెప్పటం గమనార్హం. తన వివాదాన్ని దైవప్రవక్త (ﷺ) వైపు తీసుకుపోని, ఆయన (ﷺ) తీర్పుపై సంతృప్తి చెందని, హృదయపూర్వకంగా అంగీకరించని వ్యక్తిని గురించి చెబుతూ, అలాంటి వ్యక్తి విశ్వాసిగా మిగిలి ఉండడని హెచ్చరించటం జరిగింది. అలాగే దైవాదేశానుసారం తీర్పు ఇవ్వని పరిపాలనాధికారులను అల్లాహ్ అవిశ్వాసులుగా, అన్యాయపరులుగా, అవిధేయులుగా ఖరారు చేశాడు :

﴿وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (المائدة:٤٤)

"ఎవరు అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన 'వహీ' ప్రకారం తీర్పు చేయరో వారే (కరడుగట్టిన) అవిశ్వాసులు." (అల్ మాయిద : 44)

﴿وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (المائدة:٤٥)

"అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన దాని కనుగుణంగా తీర్పు ఇవ్వని వారే దుర్మార్గులు." (అల్ మాయిద : 45)

https://teluguislam.net

﴿وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (المائدة:٤٧)

“అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన దాని ప్రకారం తీర్పు చెయ్యని వారే పాపాత్ములు.” (అల్ మాయిద : 47)

షరీయత్ సూత్రాల అన్వయింపు (ఇజ్తెహాద్)కు సంబంధించిన పలుకుల్లో ధర్మవేత్తల మధ్య అభిప్రాయ భేదాలు వచ్చినప్పుడు, వివాదాలు తలెత్తినపుడు కూడా అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన షరీయత్ ప్రకారమే తీర్పులు కోరవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి ఇజ్తెహాదీ ప్రకటనలకు సంబంధించినంత వరకు దైవగ్రంథం, దైవప్రవక్త (ﷺ) విధానం ద్వారా ఆధారం ఉన్నవాటినే పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. అంతేగాని ఏదేని ఒక ప్రత్యేక అభిమతాన్నో, ఒక ప్రత్యేక ఇమామునో ఉదాహరించి పక్షపాతంగా వ్యవహరించరాదు. అలాగే అన్ని రకాల హక్కులకు సంబంధించిన వివాదాలను కూడా దైవసమ్మతమైన శాసనాంగం ప్రకారమే విచారణ జరిపి, తీర్పులు ఇవ్వాలి. కేవలం వ్యక్తిగత విషయాల (పర్సనల్ లా) కే పరిమితం చెయ్యరాదు. ఇస్లాం పేరు చెప్పుకునే కొన్ని ముస్లిం దేశాలలో కూడా ఈ విధంగా జరుగుతోంది. ఇది పూర్తిగా సరైనది కాదు. ఎందుకంటే ఇస్లాం ఓ సమగ్రమయిన, సంగఠితమయిన వ్యవస్థ. అది వివిధ విభాగాలుగా, ముక్కచెక్కలుగా విభజించనలవి కానిది. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ (البقرة:٢٠٨)

“విశ్వాసులారా! ఇస్లాంలో పూర్తిగా ప్రవేశించండి.” (అల్ బఖర : 208)

ఇంకా ఈ విధంగా కూడా సెలవీయబడింది :

﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ (البقرة:٨٥)

“ఏమిటి, మీరు కొన్ని ఆజ్ఞలను విశ్వసించి, మరి కొన్నింటిని తిరస్కరిస్తున్నారా?” (అల్ బఖర : 85)

అలాగే ఫికహ్ (ధర్మశాస్త్ర) నియమ నిబంధనలను క్రోడీకరించేవారు, ఆధునిక యుగంలో ఎదురయ్యే కొంగ్రొత్త సవాళ్ళకు వాటిని అన్వయించేవారు, అనుసరించేవారు. ఈ సందర్భంగా గమనించాల్సిందేమంటే, వారు తమ ఇమాముల అభిప్రాయాలను, విశ్లేషణలను ‘దైవగ్రంథం, దైవప్రవక్త (ﷺ) సంప్రదాయం’ అనే గీటురాయిపై పరికించాలి. ఖుర్‌ఆన్ హదీసులకు అనుగుణంగా ఉన్నదానినే తీసుకోవాలి. వాటికి వ్యతిరేకంగా ఉన్న దానిని నిస్సంకోచంగా వదలిపెట్టాలి. ముఖ్యంగా అఖీదా (విశ్వాసం) విషయంలో చాలా నిర్దిష్టంగా వ్యవహరించాలి. ఎందుకంటే మన ఇమాములు (رحمه الله) మనకు చేసిన తాకీదు కూడా ఇదే. ఈ విషయంలో వారందరి విధానం కూడా ఇదే. కాబట్టి వారి వసీయతుకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించినవాడు వారి అనుయాయినని లక్షసార్లు చెప్పినా వారి అనుయాయి కానేకాడు. పైగా అలాంటి వారి గురించి అల్లాహ్ ఏమన్నాడో చూడండి!

https://teluguislam.net

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ (التوبة:٣١)

"వారు అల్లాహ్‌ను వదలి తమ పండితులను, సన్యాసులను తమ ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు – మర్యమ్ కుమారుడైన మసీహ్‌ను కూడా." (అత్ తౌబా : 31)

దివ్య ఖుర్ఆన్‌లోని ఈ సూక్తి ఒక్క క్రైస్తవులకే పరిమితం కాదు. వారి (క్రైస్తవుల) మాదిరిగా వ్యవహరించిన ప్రతి ఒక్కరికీ ఇది వర్తిస్తుంది. కాబట్టి ఎవరయితే దైవం మరియు దైవప్రవక్త (ﷺ) ఆజ్ఞలకు విరుద్ధంగా – దైవ సమ్మతమయిన షరీయతును వదలి – స్వయం కల్పిత శాసనాల ప్రకారం ప్రజల మధ్య తీర్పులు ఇస్తాడో లేదా తన మనోవాంఛలను అనుసరించి అలాంటి వాటి కోసం డిమాండు చేస్తాడో అతను ఇస్లాం విధించిన హద్దులను దాటిపోయాడు. ఆ తరువాత అతను తనను విశ్వాసి (మోమిన్) అని ఊహించుకున్నప్పటికీ, నిజానికి అతను విశ్వాసిగా మిగిలి ఉండడు. ఎందుకంటే ఇలాంటి ఉద్దేశం కలిగి ఉన్న వారిని అల్లాహ్ సుతరామూ ఇష్టపడడు. పైగా వారిని బూటకపు విశ్వాసిగా ఖరారు చేశాడు. ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు :

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء:٦٠)

"(ఓ ప్రవక్తా!) నీపై అవతరించిన దానినీ, నీకు పూర్వం వారిపై అవతరించిన దానినీ విశ్వసించాము అని అంటూనే తమ వ్యవహారాలను తీర్పు కోసం దైవేతరుల (తాగూత్) వద్దకు తీసుకుపోగోరే వారిని నీవు చూడలేదా? మరి నిజానికి షైతాన్ (తాగూత్)ని తిరస్కరించమని వారికి (స్పష్టంగా) ఆదేశించటం జరిగింది. షైతానైతే వారిని మార్గం తప్పించి చాలా దూరంలో పడవేయాలని కోరుతున్నాడు." (అన్ నిసా : 60)

ఈ రకమయిన వారిలో ద్వంద్వ స్వభావం ఉంటుంది. వారు తమను తాము విశ్వాసులమని పైకి చెప్పుకుంటారు. కాని లోపలి నుంచి తద్భిన్నంగా ఉంటారు. ఎందుకంటే వారు 'విశ్వాసం' కోరే 'నడవడి'కి విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తారు. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే విశ్వాసానికి హాని కలిగించే పనులు చేస్తారు. క్రింది వచనం ద్వారా దీనికి సమర్థన లభిస్తుంది.

﴿وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ﴾ (النساء:٦٠)

"నిజానికి షైతాన్‌ను తిరస్కరించమని వారిని ఆజ్ఞాపించడం జరిగింది." (అన్ నిసా : 60)

https://teluguislam.net

ఎందుకంటే షైతాన్ (తాగూత్)ని తిరస్కరించటమే ఏకేశ్వరోపాసన (తౌహీద్)కు మూలస్తంభం. అల్ బఖరా సూరాలోని క్రింది వచనం కూడా దీనికి ప్రబల తార్కాణమే.

﴿ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ﴾ (البقرة:٢٥٦)

"కనుక ఎవడయితే అల్లాహ్ తప్ప వేరితర ఆరాధ్యుల (తాగూత్)ను తిరస్కరించి, అల్లాహ్‌ను మాత్రమే విశ్వసిస్తాడో అతను దృఢమయిన ఆధారాన్ని పట్టుకున్నాడు." (అల్ బఖర : 256)

కనుక మనిషిలో ఈ 'మూలాంశం' లేనంతవరకు అతను సిసలయిన ఏకేశ్వరోపాసి కాజాలడు. ఏకేశ్వరోపాసనే విశ్వాసానికి (ఈమాన్‌కు) ఊపిరి. అది ఉంటేనే అతని సత్‌కర్మలకు సార్థకత చేకూరుతుంది. లేకుంటే చేసుకున్న కర్మలన్నీ వ్యర్థమైపోతాయి. ఉదాహరణకు : దేవుని ఈ ఉత్తర్వులో చాలా స్పష్టంగా చెప్పబడింది –

﴿ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ﴾ (البقرة:٢٥٦)

"కనుక ఎవడయితే అల్లాహ్ తప్ప వేరితర ఆరాధ్యుల (తాగూత్)ను తిరస్కరించి, అల్లాహ్‌ను మాత్రమే విశ్వసిస్తాడో అతను దృఢమయిన ఆధారాన్ని పట్టుకున్నాడు." (అల్ బఖర : 256)

ఎందుకంటే తీర్పుకోసం దైవేతరుల వద్దకు పోవటమంటే, ఒకవిధంగా వారిని విశ్వసించటమే. (ఫతహ్ అల్ మజీద్ : పేజీ 467, 468)

అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన షరీయత్ (శాసనాంగం) ప్రకారం తీర్పు ఇవ్వని వారి విశ్వాసము (ఈమాన్) విశ్వాసమే కాదు. అలాంటివారి విశ్వాసాన్ని అభిశంసించటం ప్రతి ముస్లిం కర్తవ్యం. దైవసమ్మతమైన షరీయత్‌ను ప్రవేశపెట్టే సమయంలో కేవలం దానివల్ల ప్రజలకు మేలు కలుగుతుందని, శాంతి భద్రతలు నెలకొంటాయని ఆశిస్తే సరిపోదు. ఎందుకంటే కొంతమంది కేవలం ఈ ఒక్క కోణాన్నే చూస్తారు. ఇంతకన్నా ముఖ్యమైన మరో కోణముంది – అదే దైవారాధన. దానిని ప్రజలు విస్మరిస్తుంటారు. ఇలాంటి వారిని దేవుడు లోపమున్న వారుగా ఖరారు చేశాడు. ఎందుకంటే వారు కేవలం తమ స్వంత ప్రయోజనం దృష్ట్యా షరీయత్‌బద్ధమైన తీర్పును ఆశ్రయించారు. దైవారాధనా కోణంపై వారి దృష్టి కేంద్రీకృతమై ఉండదు. ఈ నేపథ్యంలో అల్లాహ్ ఏమంటున్నాడో గమనించండి :

﴿ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ ☆ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴾ (النور:٤٨،٤٩)

"వారి మధ్య గల వివాదాలను పరిష్కరించటానికి అల్లాహ్ వైపు,

https://teluguislam.net

ఆయన ప్రవక్త వైపునకు రమ్మని వారిని పిలిచినపుడు కూడా వారిలోని ఒక వర్గం విముఖత చూపుతుంది. అయితే హక్కు తమకే లభిస్తుందని భావించినపుడు మాత్రం వారు ఎంతో వినయంతో అతని వద్దకు వస్తారు." (అన్ నూర్ : 48, 49)

అంటే, వారు తమ మనసు మెచ్చిన పనులను మాత్రమే చేస్తారు. తమ మనోవాంఛలకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నవాటి నుండి మెల్లగా తప్పుకుంటారు. ఆ కారణంగానే వారు తమ వివాదాలను దైవం మరియు దైవప్రవక్త (ﷺ) వైపు తీసుకురారు.

దైవసమ్మతమైన షరీయత్‌ను కాదని ఇతరత్రా చట్టాల ప్రకారం తీర్పులు కోరటం:

అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَـٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (المائدة:٤٤)

"ఎవరు అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన 'వహీ' ప్రకారం తీర్పు చెయ్యరో వారే (కరడు గట్టిన) అవిశ్వాసులు." (అల్ మాయిదా : 44)

అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన షరీయత్ ప్రకారం గాకుండా ఇతరత్రా స్వీయకల్పిత శాసనాల ప్రకారం తీర్పులు చేయడం అవిశ్వాసానికి (కుఫ్ర్‌కు) తార్కాణమని పై ఆయత్ ద్వారా విదితమవుతోంది. అదీ మామూలు అవిశ్వాసం కాదు, పెద్ద తరహా అవిశ్వాసం (కుఫ్రె అక్బర్). అది మనిషిని ముస్లిం సముదాయం నుండి బయటికి గెంటేస్తుంది. అయితే చిన్నపాటి అవిశ్వాసానికి (కుఫ్రె అస్గర్‌కి) పాల్పడినవారు ముస్లిం సముదాయం నుండి వెలివేయబడరు. ఇదంతా పరిపాలకుని (లేదా న్యాయాధీశుని) పరిస్థితిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఒకవేళ పరిపాలకుడు (లేక న్యాయాధికారి) దేవుడు అవతరింపజేసిన షరీయత్ ప్రకారం తీర్పు ఇవ్వవలసిన అవసరం లేదని భావిస్తే, ఈ విషయంలో తాను సర్వ స్వతంత్రుణ్ణి అని అతను నమ్మితే, లేదా అతను దైవ శాసనాన్ని కించపరిస్తే లేదా దైవ సమ్మతమయిన శాసనాంగం కన్నా స్వయం కల్పిత చట్టాలు మంచివని అతను అనుకుంటే, లేదా షరీయత్ చట్టాలు ఈ కలికాలానికి సరిపోవు అని భావిస్తే లేదా స్వయంకల్పిత శాసనాలను అమలుపరచి అన్యుల మెప్పు పొందాలన్నది అతని మనోగతమై ఉంటే – వీటిలో ప్రతి ఒక్కటీ కుఫ్రె అక్బర్ (పెద్ద తరహా అవిశ్వాసం) క్రిందికి వస్తుంది.

ఒకవేళ అతను దైవశాసనానుసారం తీర్పు చేయటం తప్పనిసరి అన్న సంగతి తెలిసి ఉండి కూడా, దాని ప్రకారం తీర్పు ఇవ్వకపోతే, తానలా చేయటం తప్పేనని ఒప్పుకుంటే, అందుకుగాను దైవసన్నిధిలో శిక్షార్హుణ్ణి అని అతను భావిస్తున్నట్లయితే – అట్టి పాలనాధికారి పాపాత్ముడుగా, తేలికపాటి కుఫ్ర్‌కు పాల్పడినవాడుగా పరిగణించ బడతాడు.

ఒకవేళ అతను ఏదేని వివాదానికి సంబంధించి షరీయత్ ఆజ్ఞ ఏమిటో తెలుసుకోవటానికి శాయశక్తులా కృషి చేసినప్పటికీ దైవాదేశమేమిటో గ్రహించలేక తీర్పులో పొరపాటు చేసినట్లయితే పొరబడిన వాడుగా పరిగణించబడతాడు. అతని ఇజ్తెహాద్ (షరీయత్ సూత్రాన్వేషణా కృషి)కి గాను ఒకింత పుణ్యఫలం కూడా ప్రాప్తిస్తుంది. మరోవైపు అతని పొరపాటు కూడా మన్నింపుకు నోచుకుంటుంది. (షరహత్తుహావియ : పేజీ – 363, 364)

ఈ ఆజ్ఞ ఏదేని ప్రత్యేక వ్యవహారంలో ఇవ్వబడే తీర్పుకు సంబంధించినది.

అయితే సర్వసాధారణ కేసులకు సంబంధించిన తీర్పుల విషయం వేరు. ఈ నేపథ్యంలో షేఖుల్ ఇస్లాం ఇబ్నె తైమియ (رحمه الله) ఇలా అంటున్నారు :

ఒకవేళ పాలకుడు ధార్మికుడు, షరీయత్‌కు బద్ధుడై ఉండి కూడా జ్ఞానంతో నిమిత్తం లేకుండా తీర్పు ఇస్తే అతను నరకవాసియే. ఒకవేళ పాలకుడు షరీయత్ పరిజ్ఞానం కలవాడై ఉండీ సత్యానికి వ్యతిరేకంగా తీర్పు ఇస్తే అతను కూడా నరకవాసియే. ఒకవేళ జ్ఞానంతో నిమిత్తం లేకుండా, న్యాయాన్యాయాలను కూడా చూడకుండా తీర్పు ఇస్తే అతను ప్రథమ శ్రేణి నరకవాసి అవుతాడు. ఇది ఒకరి వ్యక్తిగత విషయంలో అతను చేసిన న్యాయనిర్ణయానికి సంబంధించిన పరిస్థితి.

కాని అతను గనక ముస్లింల ధార్మిక వ్యవహారంలో సత్యాన్ని అసత్యంగా, అసత్యాన్ని సత్యంగా ఖరారు చేసే సర్వసామాన్యమయిన తీర్పు ఇస్తే, సున్నత్‌ను బిద్అత్‌గా బిద్అత్‌ను సున్నత్‌గా నిర్ధారిస్తే, మంచిని చెడుగా, చెడును మంచిగా ఖరారు చేసినట్లయితే, దైవం మరియు దైవప్రవక్త (صلى الله عليه وسلم) చేయమని చెప్పినదానిని నిరోధిస్తే, దైవం మరియు దైవప్రవక్త (صلى الله عليه وسلم) నిషేధించిన వాటిని చేయాలని ఆజ్ఞాపిస్తే – ఇక దాని గురించి చెప్పాల్సిందే ముంటుంది? ఆ వ్యవహారం గురించి లోకేశ్వరుడు, ప్రవక్తలందరి ఆరాధ్యుడు, తీర్పుదినపు యజమాని అయిన అల్లాహ్‌యే సరైన నిర్ణయం గైకొనగలడు. ఇహపరాలలో సకల స్తోత్రాలు ఆయనకే శోభిస్తాయి.

﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (القصص:٨٨)

"ఆజ్ఞాపించే అధికారం ఆయనకే చెల్లు. మీరంతా ఆయన వైపునకే మరలించబడతారు." (అల్ ఖసస్ : 88)

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (الفتح:٢٨)

తన ప్రవక్తకు మార్గదర్శకత్వాన్నీ, సత్యధర్మాన్ని ఇచ్చి దాన్ని ఇతర ధర్మాలన్నింటిపై పైచేయిగా ఉండేలా చేయటానికి పంపినవాడు ఆయనే. సాక్షిగా అల్లాహ్‌యే చాలు." (అల్ ఫత్‌హ్ : 28)

షేఖుల్ ఇస్లాం (رحمه الله) ఇంకా ఇలా అంటున్నారు : "అల్లాహ్ తన ప్రవక్తపై అవతరింపజేసిన షరీయత్‌కు అనుగుణంగా తీర్పు ఇవ్వటం అవశ్యం అన్న విషయంపై

https://teluguislam.net

ఎవరికి విశ్వాసం లేదో అతను ఖచ్చితంగా అవిశ్వాసే. కాబట్టి ఏ వ్యక్తయితే అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన ఆదేశాన్ని అనుసరించకుండా తన స్వంత అభిప్రాయాన్నిబట్టి ఒకానొక విషయాన్ని న్యాయమని భావించి, తదనుగుణంగా తీర్పు ఇవ్వటం సమ్మతమని అనుకుంటాడో అతను విశ్వాసి కాడు. అతను కాఫిర్. ఎందుకంటే ప్రతి జాతిలో, ప్రతి సముదాయంలో న్యాయసమ్మతమైన తీర్పు ఇవ్వాలన్న ఆదేశమే ఇవ్వబడుతుంది. ఒక్కోసారి మతపెద్దలు, ప్రముఖులు న్యాయమని భావించినదే ఆ మత ధర్మంలో న్యాయంగా పరిగణించబడుతుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే; చాలామంది తమ ఆచార సంప్రదాయాల కనుగుణంగా తీర్పు ఇచ్చి, దానిని ఇస్లాంకు ఆపాదిస్తూ ఉంటారు. చూడబోతే వాటికి సంబంధించి దేవుని తరఫున ఏ సూచనా వచ్చి ఉండదు. ఉదాహరణకు : పల్లెటూళ్ళలో ఉండే ప్రాచీన ఆచార సంప్రదాయాలు. అక్కడి పెద్దలు చెట్టుక్రిందనో, రచ్చబండపైనో కూర్చుని అనుశాసనపర్వం నడిపేవారు. వారి మాటలు చట్టంగా చెల్లుబాటవుతుండేవి. దైవగ్రంథాన్ని, దైవప్రవక్త (ﷺ) సంప్రదాయాన్ని కాదని తమ పద్ధతుల ప్రకారం తీర్పు ఇవ్వటమే సరైనదని వారు తలపోసేవారు. వాస్తవానికి ఇది పచ్చి అవిశ్వాసం (కుఫ్ర్). యదార్థమేమిటంటే చాలామంది (గ్రామీణులు) ఇస్లాంలో ప్రవేశించినప్పటికీ, వారు తమ పాలనాధికారుల చేత కల్పించబడిన ఆచారాల ప్రకారం తీర్పులు ఇచ్చేవారు. విచిత్రమేమిటంటే, దేవుడు పంపిన శాసనాంగం ప్రకారమే న్యాయ నిర్ణయాలు గైకొనాలని తెలిసిన మీదట కూడా వారు దీనికి కట్టుబడలేదు సరికదా, దైవ సమ్మతమయిన షరీయత్‌కు వ్యతిరేకంగా తీర్పు ఇవ్వటమే సముచితమని ధీమా వ్యక్తం చేశారు. ఇలాంటి వారంతా అవిశ్వాసులే (కుఫ్ఫార్) అన్నది నిర్వివాదాంశం :” (మిన్‌హాజుల్ సున్నతున్నబవియ్య)

షేఖ్ ముహమ్మద్ బిన్ ఇబ్రాహీమ్ (رحمه الله) ఇలా అంటున్నారు : “తన వివాదాన్ని దైవేతరుని వద్దకు తీసుకుపోవటం పాపం అని, దైవాదేశం ప్రకారం జరిగే తీర్పే సరైన తీర్పు అని తెలిసి కూడా మనిషి ఆ పని చేస్తే అతను చిన్న తరహా కుఫ్ర్‌కు (అవిశ్వాసానికి) ఒడిగట్టిన వాడవుతాడు. అయితే జీవితంలో ఒకట్రెండుసార్లు ఇలా చేసిన వారికే ఈ సూత్రం వర్తిస్తుంది. కాని ఒక పద్ధతి ప్రకారం చట్టాలను తయారు చేసుకుని, వాటిని తమ స్వప్రయోజనాల కనుగుణంగా వాడుకుని, తమవల్ల పొరపాటు జరిగిపోయిందని అరిగిపోయిన రికార్డులా రిపీట్ చేసేవారికి ఇది ఎంతమాత్రం వర్తించదు. ఈ ధోరణి ముమ్మాటికీ కుఫ్ర్ (అవిశ్వాసం) క్రిందికే వస్తుంది. ఇది వారిని మిల్లత్ (ముస్లిం సమాజం) నుండి గెంటేస్తుంది.” (ఫతావా షేఖ్ ముహమ్మద్ బిన్ ఇబ్రాహీమ్ ఆలెషేఖ్ : 12/280)

ఎవరయినా ఇస్లామీయ షరీయత్ ప్రకారం నడుస్తూనే స్వయం కల్పిత చట్టాలను షరీయత్‌కు ప్రత్యామ్నాయంగా ఖరారుచేస్తే, ఆ వ్యక్తి స్వయం కల్పిత చట్టాలను షరీయత్ శాసనాలకన్నా మెరుగైనవిగా భావిస్తున్నాడనటానికి అది తార్కాణమన్నమాట! ఈ ధోరణి ‘కుఫ్రె అక్బర్’ అనటంలో సందేహానికి తావే లేదు. ఇది తౌహీద్‌కు విరుద్ధం. ఇది మిల్లత్ నుండి బహిష్కరించే పోకడ.